

РЕШЕНИЕ

№ 3652

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 26.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1782** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 4, ал. 1-5 и чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1 – адвокат Н. Танков срещу Ревизионен Акт (РА) № СФР20-РД77-68 от 28.09.2020 г., издаден от орган по приходите при Столична община, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“, потвърден с решение № СОА20-РД28-39/11.12.2020 г. на Кмета на Столична Община. С РА за [фирма] са установени задължения за ДНИ и ТБО, за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г. в размер на 77 728.11 лв., ведно с дължимите лихвите за просрочие към тях.

В жалбата, от съда се иска оспореният акт да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен. Посочва се, че същият е съставен без да са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Инвокирани са доводи, че дружеството е изпълнило задължението си по закон, като е подало на 17.09.2018 г. декларация до общината заведена с вх. № 53456 затова, че вече е собственик на имот по нотариален акт № 24/18.07.2018 г., рег. 10370, дело № 542/2018 г. Органите на приходната администрация в общината не са предприели никакви мерки по обработването на декларацията и не са открили партида, чрез която да се определи размера на данъка и на таксата за битови отпадъци. Счита, че незаконосъобразно са начислени и лихви за

забава за плащане на тези задължения при условие, че дружеството не е уведомявано от Столична община за дължимите суми и моли процесния ревизионен акт да бъде отменен в цялост.

По време на проведените по делото открити съдебни заседания, оспорващият се представлява от адвокат Танков, който поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по жалбата – Кмета на Столична община не се явява. Представлява се от юрисконсулт В., която поддържа жалбата. Представени са допълнителни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че производството по издаването на процесния РА е образувано със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФР20-РД01-28/18.05.2020 г., за установяване на задълженията на дружеството за ДНИ и ТБО за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г., съставена от Началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“, оправомощен със Заповед № СОА18-РД09-1394/05.12.2018 г., отменена впоследствие със Заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020 г. на Кмета на Столична Община.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № СФР20-ГД26-312 от 08.09.2020 г., срещу който е подадено писмено възражение на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК, счтено за неоснователно от решаващия орган.

Ревизията е приключила с издаване на РА № СФР20-РД77-68 от 28.09.2020 г., издаден от Началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ - орган, възложил ревизията и главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията.

В хода на ревизионното производство е прието за установено, че:

А: с Нотариален акт № 24 от 18.07.2018 г., том IV, рег. № 10370, дело № 542/2018 г. на нотариус № 065, вписан в регистъра на Нотариалната камара [фирма] е придобило следните недвижими поземлени имоти, находящи се в [населено място], район „М.“, местността „Югоизточен град“, район 4, зона 5, както следва: - ПИ с идентификатор 68134.4093.4200 с площ от 3 917,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.5576 с площ от 978,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.9297 с площ от 406,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.4069 с площ от 802,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.4198 с площ от 1 955,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.9296 с площ от 936,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.5574 с площ от 251,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.4142 с площ от 1 080,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.4143 с площ от 43,00 кв.м; - ПИ с идентификатор 68134.4093.4144 с площ от 530,00 кв.м;

В РА се посочва, че за тези имоти дружеството не е подало декларация по чл. 14 от ЗМДТ. Определени са задължения за периода 2018 г. – 2019 г. в размер на 10 896,40 лв. ДНИ и лихва в размер на 1 455,24 лв. и 58 114,12 лв. ТБО и лихва в размер на 7 910,93 лв.

Б: с Нотариален акт № 68, том II, рег. № 6623, дело № 229/15.09.2017 г. дружеството е придобило седем броя самостоятелни обекти, както следва: 1. Гараж с Р. от 1 130,44 кв.м; 2. Склад с Р. от 16,19 кв.м; 3. Гараж с Р. от 129,14 кв.м; 4. Гараж с Р. от 25,00 кв.м; 5. Гараж с Р. от 25,00 кв.м; 6. Гараж с Р. от 25,00 кв.м; 7. Гараж с Р. от 25,00 кв.м., находящи се врегулиран поземлен имот, в [населено място], район „М.“ 4,

Бизнес парк, бл. Сграда А2, целия с площ 4 377,00 кв. м., като дружеството е собственик на 10,816 идеални части от земята - 473,42 кв.м.

За тези имоти е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. №[ЕГН]/14.11.2017 г., в която е декларирана земя с отчетна стойност 6 474,06 лева, гараж с отчетна стойност 358 342,57 лева, склад с отчетна стойност 4 985,64 лева, гараж с отчетна стойност 40 819,89 лева, гараж с отчетна стойност 7 621,79 лева, гараж с отчетна стойност 7 681,72 лева, гараж с отчетна стойност 7 899,12 лева. Общата отчетна стойност на имотите е 441 897,67 лева. За имота е открита партия № 7213F210818. Същият е продаден на 27.06.2018 г. с Нотариален акт №15, том III, рег. № 6443, дело №350/27.06.2018 г., като от страна на ревизираното дружество не е подадена коригираща декларация.

Органите на приходната администрация са приели, че за имотите следва да се определят задължения, считано от 01.01.2018 г. до 30.06.2018 г. за ДНИ (земя и сграда) в размер на 832,97 лв. и лихва в размер на 183,51 лв. и за ТБО (земя и сграда) в размер на 2 223,80 лв. и лихва в размер на 478,12 лв.

В: с Нотариален акт № 68, том II, рег. № 6623, дело № 229/15.09.2017 г., дружеството е придобило осем броя самостоятелни обекти както следва: 1. Офис с Р. от 152,83 кв. м.; 2. Офис с Р. от 337,58 кв. м.; 3. Офис с Р. от 345,22 кв. м.; 4. Офис с Р. от 252,89 кв. м.; 5. Офис с Р. от 299,10 кв. м.; 6. Офис с Р. от 292,54 кв. м.; 7. Офис с Р. от 305,67 кв. м.; 8. Офис с Р. от 171,49 кв. м., построени в урегулиран поземлен имот, находящ се в [населено място], район „М.“ 4, Бизнес парк, бл. Сграда А2, целия с площ от 2 124,00 кв.м, като дружеството е собственик на 41,62 идеални части от земята - 884,01 кв.м.

За имотите е подадена декларация по чп. 14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/15.11.2017 г., в която е декларирана земя с отчетна стойност 12 086,22 лева, офис с отчетна стойност 437 356,27 лева, офис с отчетна стойност 672 329,16 лева, офис с отчетна стойност 687 736,25 лева, офис с отчетна стойност 503 512,83 лева, офис с отчетна стойност 595 675,02 лева, офис с отчетна стойност 582 651,58 лева, офис с отчетна стойност 607 758,07 лева, офис с отчетна стойност 517 987,88 лева. Обща отчетна стойност на имота е 4 617 093,28 лева. За имота е открита партия № 7213F210816.

Имотът е продаден на 27.06.2018 г. с Нотариален акт №15, том III, рег. № 6443, дело № 350/27.06.2018 г., като от страна на ревизираното дружество не е подадена коригираща декларация.

Органите на приходната администрация са приели, че за имотите следва да се определят задължения, считано от 01.01.2018 г. до 30.06.2018 г. за ДНИ (земя и сграда) в размер на 4 345,11 лв. и лихва в размер на 987,30 лв. и за ТБО (земя и сграда) в размер на 9 234,19 лв. и лихва в размер на 2 176,44 лв.

Г: Дружеството е декларирано, че притежава поземлен имот, находящ се в [населено място], район „Искър“, кадастрален № 628, като няма данни за площта на имота. За имота е подадена декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ с вх.№14050150/13.06.2001 г., в която е декларирана земя с отчетна стойност 44 000,00 лева, като декларацията е подадена служебно. За имота е открита партия № M050150_010613_14. В получените от дружеството писмени обяснения и документи с вх.№СФР20-ТД26-151/1/08.06.2020 г. не са представени доказателства за наличието на цитирания имот. Във връзка с насрещна проверка на дружеството е получено писмо от Столичен инспекторат, постъпило с вх.№СФР20-ВК08-629/1/24.08.2020 г., като в Становището от Началника на районен инспекторат „Искър“ се казва, че поради липса на административен адрес и недостатъчна информация, имот с адрес [населено място], район „Искър“, кадастрален № 628, не може да бъде локализиран. Видно от „Справка

по лице“ в Служба по вписванията - С., за периода от 01.01.1992 до 14.05.2020 г. за лицето [фирма], няма данни за имот с адрес [населено място], район „Искър“, кадастрален № 628.

Органите по приходите са приели, че съгласно справка от ПП „М.“, дружеството има задължения за имот с партиден номер M050150_010613_14, за периода от 01.01.2015 до 31.12.2019 г. за ДНИ в размер общо на 412,50 лева и ТБО в размер общо на 2 200 лева.

Крайният размер на задължението за ДНИ и ТБО за И Ем И. - България“ Е., определено с процесния ревизионен акт е 77 728,11 лв., главница и лихва и същото се отнася само за притежаваните от дружеството недвижими имоти, находящи се в район „М.“ и придобити с Нотариален акт № 24 от 18.07.2018 г., том IV, рег. № 10370, дело № 542/2018 г.

Между страните няма спор, че имотите, за които са определени процесните публични вземания са намират в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, организирано от Столична Община, съгласно издадени заповеди от Кмета на Столична Община (том 1 от делото).

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни решение № СОА20-РД28-39/11.12.2020 г. на Кмета на Столична Община да е било надлежно връчено на представител на И Ем И. - България“ Е., поради което следва да се приеме, че подадената чрез административния орган на 01.04.2021 г. е в рамките на 14-дневния преклузивен срок чл. 156, ал. 1, във връзка с чл. 144 от ДОПК. Във връзка си изложеното съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, който подлежи на оспорване, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

На първо място е необходимо да се отбележи, че оспореният акт е издаден от длъжностно лице, надлежно оправомощено съгласно чл. 4, ал. 4 от ЗМДТ, видно от описаната по-горе заповед на Кмета на Столична Община.

1. Фактически установявания.

Освен събраните в хода на ревизионното производство писмени доказателства, съдът приобщи към доказателствения материал и допуснатото, изслушано и прието писмено заключение на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ). Експертът е анализирал коректно наличните счетоводни и други документи и е изградил последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви заключения. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси и са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства. Заключениеето следва да бъде кредитирано като мотивирано, логично и съответстващо на установените безспорни факти.

Според вещото лице отчетната стойност на процесните имотите, представляващи земя, находящи се в [населено място], район „М.“, местността "Югоизточен град", която е следвало да бъде описана в декларацията по чл. 14 от ЗМДТ през ревизирия период е в размер на 3 418 477,91 лева. Това е сумата, представляваща данъчната

основа (ДО) във фактура № 00001633015/20.07.2018 г. с издател [фирма] и получател [фирма]. Същата сума фигурира като отчетна стойност на имотите в с/ка 201 "Земи" в счетоводството на [фирма].

Ако се вземе предвид тази отчетна стойност, за ревизирия период от 01.08.2018 до 31.12.2019 г., размерът на дължимите от дружеството публични вземания е в общ размер на 57 508,78 лева, от които ДНИ 9 080,34 лева и за ТБО в размер на 48 428,44 лева. В таблиците на стр. 18 от заключението е направен сравнителен анализ на получените резултати, съгласно установеното в РА и приетата от вещо лице отчетна стойност на имотите.

По време на проведеното по делото открито заседание, вещото лице направи уточнения, посочвайки, че нотариалният акт и фактурата, във връзка със закупуването на имота, както и счетоводните записвания в сметка № 201 – „Придобити земи“, приложени към подадената декларация по чл. 14 ЗМДТ, са достатъчни за определяне на отчетната стойност на имота. Жалбоподателят през годините е подавал декларации за новопридобити недвижими имоти, земи и нежилищни имоти, като отчетната стойност е била определяна от общината по данните, записани в сметка № 201 – „Земи“ и в сметка № 203 – „Сгради и конструкции“, без да се взема предвид начисленият по фактурите ДДС. Констатираната разлика в заключението, в размер на 11 501 лв. между установеното с РА и направените пресмятания се дължи на това, че общината е взела като отчетна стойност на имота цялата сума по издадената фактура, във връзка с придобиването на имота от жалбоподателя. Според експерта като отчетна стойност на имота трябва да се вземе записът в сметка № 201 – „Земи“. Според Закона за счетоводството и М. 16 – отчетната стойност на новопридобит имот се определя, като се вземе данъчната основа при придобиването, увеличена с всички такси и невъзстановими данъци. По принцип ДДС се води възстановим данък и той се отразява в отделна счетоводна сметка от групата на 453, поради което не следва да бъде вземан предвид при определяне на отчетната стойност на имота. Органите по приходите са определили отчетната стойност на имота, вземайки сумата от 4 102 173,49 лв., която е точно сумата с ДДС, като ДДС е разликата между заведената отчетна стойност в сметка № 201 – „Земя“ в размер на 3 418 477,91 лв.

Според експерта, ако към подадената декларация по чл. 14 от ЗМДТ са били приложени фактурата, нотариален акт, в който също е описана точно сумата и извлечение от сметка № 201, органите по приходите са могли да определят точно отчетната стойност, защото тя е посочена в два отделни документа.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Съгласно чл. 19 от ЗМДТ (в приложимата редакция), данъкът върху недвижимите се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. Според чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2. В т. I, чл. 1 на приложение № 2 от ЗМДТ е посочено, че данъчната оценка се определя в левове и представлява сума от данъчните оценки на отделните обекти.

Според чл. 67 от ЗМДТ (в приложимата редакция), размерът на ТБО се определя, на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. Когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от

общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена.

По силата на чл. 62 от ЗМДТ (в приложимата редакция), таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, а размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Според разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, наричана за краткост по-надолу само Наредбата, извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва: 1. за сметосъбиране и сметоизвозване, 2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и 3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

В разглеждания казус страните не спорят, че ДНИ и ТБО за процесните имоти, представляващи „земя” следва да се определи според отчетната стойност на тези имоти. Спорът е как следва да се определи отчетната стойност.

За правилното разрешаване на този въпрос съдът намира, че следва да кредитира заключението на СИЕ и направените от вещото лице уточнения, според които отчетната стойност на имотите е данъчната основа без ДДС, посочена в документа за придобиване и издадените във връзка със сделката първични счетоводни документи (фактури). Аргумент в тази насока е посочения от експерта Счетоводен Стандарт 16, прилаган от [фирма]. В т. 4 на стандарта - **първоначална оценка на дълготрайни материални активи**, е посочено, че първоначално всеки дълготраен материален актив се оценява по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи. ДДС, като възстановим данък не следва да бъде включван в определянето на отчетната стойност. Същият счетоводно се отразява в счетоводна сметка 453, докато данъчната основа се вписва в сметка 201 – „Земи”.

Анализът на изложеното мотивира съда да приеме, че публичните задължения на [фирма] за ДНИ и ТБО за новопридобитите през 2018 г. земи следва да се определят според направените и цитирани по-горе от вещото лице изчисления, поради което процесният РА следва да бъде изменен в тази му част.

Съдът не приема аргумента на пълномощника на ответника, че [фирма] е следвало да подаде отделна декларация за всеки отделен имот, за да може да бъдат определени коректно съответните публични задължения за ДНИ и ТБО за периода 2018 г. – 2019 г.

В тази връзка в процесния РА съвсем невярно е посочено, че за новопридобитите десет недвижими имота, представляващи „земя” с Нотариален акт № 24 от 18.07.2018 г., том IV, рег. № 10370, дело № 542/2018 г. не е подавана декларация. Такава е подавана и същата беше представена в хода на съдебното производство след изрично указание на съда. Към нея са

приложени копия от нотариалния акт и извлечение от сметка 201 „земи“ на дружеството.

Съдът не намира, че за лице, придобило няколко имота, чрез една сделка, осъществена, чрез съставяне на един нотариален акт, съществува законово задължение да подаде отделна декларация по чл. 14 от ЗМДТ за всеки един от тези имоти. Според тази разпоредба (в приложимата редакция), за новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. В случая [фирма] е изпълнило това си задължение, подавайки декларация с вх. № 53456/17.09.2018 г. (л. 173-181). От този момент насетне за органите на приходната администрация е възникнало задължението да открият партида за декларираните имоти и съответно да определят публичните задължения за ДНИ и ТБО. Съдът напълно споделя становището на вещото лице, че достатъчни за определянето на тези задължения са били нотариалния акт и извлечението от сметка 201, каквито са били приложени към декларацията. Независимо от факта, че към декларацията липсва издадена от продавача фактура, продажната цена в нотариалния акт е вписана с включен ДДС и отделно са посочени данъчната основа и ДДС по сделката. След като в процесния ревизионен акт органите по приходите са могли да определят публичните задължения на [фирма] за ДНИ и ТБО, не е имало пречка тези вземания да бъдат определени и въз основа на подадената декларация и приложенията към нея.

При липса на определено публично задължение за ДНИ и ТБО, задълженото лице не е могло да знае каква сума да внесе точно в общинския бюджет и това е била причината, то да не изпълни задължението си. По-късното определяне на задълженията (едва с процесния ревизионен акт), е единствено във връзка с бездействието на общинските органи на приходната администрация да открият партида за новопридобитите от [фирма] имоти и съответно да определят размера на публичните задължения, поради което от дружеството не могат да бъдат търсени лихви за забава. Задължение за лихва ще възникне само при неизпълнение в срок на ликвидно (определено по основание и размер) и изискуемо (с настъпил падеж на изпълнение) задължение. В случая е безспорно, че задължението за плащането на ДНИ и ТБО за 2018 г. и 2019 г. е било изискуемо, съгласно чл. 28 от ЗМДТ, но не е било ликвидно, защото неговият размер не е бил определен от органите на приходната администрация.

В тази връзка съдът намира, че РА следва да бъде отменен в частта, в която за [фирма] са установени лихви, върху неплатени в срок задължения за ДНИ и ТБО.

С оглед изхода на спора на страните се дължат разноси. Такива се претендират и от двете страни, поради което съдът дължи присъждането им съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата. Съдът не намира

за основателен наведения от пълномощника на ответника довод за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Същият е в минимален размер, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ЗВодим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 2 и пр. 2 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1 Ревизионен Акт (РА) № СФР20-РД77-68 от 28.09.2020 г., издаден от орган по приходите при Столична община, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“, потвърден с решение № СОА20-РД28-39/11.12.2020 г. на Кмета на Столична Община, като вместо установените публични вземания за ДНИ и ТБО за периода 2018 г. - 2019 г. в размер съответно на 10 896,40 лв. и 58 114,12 лв., **ОПРЕДЕЛЯ** ДНИ и ТБО за периода 2018 г. - 2019 г. в размер съответно на 9 080,34 лв. и 48 428,44 лв.

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1 Ревизионен Акт (РА) № СФР20-РД77-68 от 28.09.2020 г., издаден от орган по приходите при Столична община, Дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“, потвърден с решение № СОА20-РД28-39/11.12.2020 г. на Кмета на Столична Община, в частта, в която за [фирма] са установени лихви за забава.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 840 (осемстотин и четиридесет) лева, представляваща направени по делото разноски, от които 50 лв., внесена държавна такса, 741 лв. внесен депозит за възнаграждението на вещото лице и 2861 лв. платено адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична Община, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 2250 (две хиляди двеста и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съразмерно на отхвърлената част от жалбата. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.